

[Arbejdsministeren.]

satte i sidste samling. Ved førstebehandlingen dengang gennemgik jeg indgående de enkelte punkter i forslaget, og i det udvalg, der blev nedsat, blev der stillet en lang række særdeles vigtige spørgsmål til mig, og de blev besvaret, men som bekendt lykkedes det ikke at blive færdig med behandlingen af forslaget i sidste samling.

Hvad angår det forslag, som foreligger nu, vil jeg først indledningsvis erklære mig enig med forslagsstillerne i det hovedprincip, at sikkerheden — og jeg vil gerne føje til: sundheden, trivslsen og arbejdsmiljøet — for de ansatte må gå forud for snævre økonomiske interesser i virksomhederne. Det er jo dette princip, vi er på vej til at sikre praktiseret allerede under den gældende lov. Lad mig nævne de omfattende aktioner, vi har sat i gang til bekæmpelse af støjproblemer, støv i støberier, cementfabrikker m. v., giftige luftarter, dampe i plastindustrien og inden for malerfaget.

Men jeg er da enig i, at for at komme til bunds i problemerne må vi have et nyt lovgrundlag, og som bekendt arbejder regeringen med en mere sammenhængende reformplan, som jeg håber på at få bred opbakning til her i tinget, efterhånden som den sættes i værk.

Denne reformplan har 3 faser. For et par måneder siden fremsatte vi forslag til de mest presserende ændringer i den gældende lov. Som man vil erindre, drejede det sig foruden om konsekvens af anden lovgivning om befæstelse af sikkerhedsrepræsentanternes stilling, sådan at virksomhedernes sikkerhedsorganisation virkelig kan blive det bærende fundament for arbejderbeskyttelsen. Endvidere gik forslaget ud på udbygning i de næste 3 år af arbejderbeskyttelsesfonden. Endelig søger vi at udbygge viden om arbejdsulykker og erhvervs sygdomme ved nye regler for anmeldepligt for virksomhederne. Disse ændringer er i øvrigt enten optaget som punkter i det foreliggende forslag fra SF eller fremtræder som forudsætninger herfor i bemærkningerne.

Den næste fase i reformen bliver et forslag til en nyredigering af lovgivningen. Man må snarest skabe større overskuelighed ved en samordning af de tre nugældende arbejderbeskyttelseslove til en sammenhængende og mere enkel lovgivning, og jeg regner med, at

et sådant lovforslag kan komme på folketingets bord omkring 1. maj. Jeg skal ikke foregribe dette, men blot fremhæve, at det er tanken, at den nye lov skal fastlægge hovedprincipper for arbejderbeskyttelsen på en sådan måde, at det bliver et smidigt redskab for en hurtig tilpasning af arbejderbeskyttelsen til den meget stærke erhvervs-mæssige, tekniske og sociale udvikling på arbejdsmarkedet.

Dette forslag er jeg klar over ikke kan blive færdigbehandlet i denne samling, men forhåbentlig kan det danne en hensigtsmæssig ramme om den videregående reform over en bred front med hensyn til gode forhold på arbejdspladserne, som er under udformning af arbejdsmiljøgruppen, der blev nedsat af arbejdsministeriet sidste år, og forhåbentlig kan begynde at blive udkrystalliseret i praktiske foranstaltninger og måske i nye lovforslag i løbet af næste folketings-samling, altså som reformens tredje fase.

Jeg vil i denne forbindelse gerne oplyse, at vi netop for nylig har suppleret denne arbejdsgruppe med en række repræsentanter direkte fra arbejdspladserne, så vi kan få forslag frem, der virkelig svarer til det behov, der vitterlig er for at nå frem til et bedre arbejdsmiljø.

Endelig vil jeg komme med en bemærkning til den omstændighed, at flere af punkterne i det foreliggende oplæg fra SF går ud på udbygning af det eksisterende tilsyn med personaleudvidelser. Det gælder først og fremmest spørgsmålet om arbejdstilsynet, det lægelige tilsyn og statens institut for arbejdshygiejne.

Jeg mener også, at en udbygning vil være nødvendig, og jeg kan sige, at regeringen i øjeblikket overvejer på grundlag af et oplæg fra arbejdstilsynet, hvilke muligheder der er for en vis personaleforøgelse bl. a. til arbejdet med den nye arbejdsulykkesstatistik og til en udbygning af SIFA, altså statens institut for arbejdshygiejne.

Jeg vil bare advare lidt imod den opfattelse, at enhver forbedring af sikkerhedsarbejdet automatisk skal medføre ansættelse af flere og flere mennesker. Jeg vil i alt fald have mulighed for en rationel udnyttelse af det eksisterende apparat, have det nøje undersøgt, før der kan blive tale om en større udbygning, og jeg kan nævne, at en sådan undersøgelse forberedes i forbindelse